

ζῶν, δύνανται νὰ ὑπάρξουν τριῶν εἰδῶν σκέψεις :

» Ἡ θεωρητικὴ, ἡ ἐμπειρικὴ, ἡ πολιτικὴ.

» Ὁ θεωρητικὸς συλλαμβάνει τὴν γενικὴν γραμμὴν, χωρὶς νὰ ἀπασχολῆται μὲ τὰ ἐν τῇ πράξει λαμβάνοντα χώρον. Ὁ ἐμπειρικὸς εὐρίσκειται εἰς ἀμεσον ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματικότητα ἀλλὰ ἀδυνατεῖ νὰ ὑπαγάγῃ ταύτην εἰς τὴν γενικὴν γραμμὴν. Ὁ πολιτικὸς πρέπει νὰ χαράσῃ τὴν γενικὴν γραμμὴν καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ὑπαγάγῃ εἰς ταύτην τὴν πραγματικότητα μὲ τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ εὐρίσκειται εἰς ἐπαφὴν. Πρέπει κατὰ συνέπειαν ὁ πολιτικὸς νὰ μὴ εἶναι μόνον θεωρητικὸς ἢ μόνον ἐμπειρικὸς. Εἰς τὴν ἰσόρροπον ἐναρμόνισιν τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, δίδει ὁ πολιτικὸς τὰς ἐξετάσεις τοῦ.

» Ἐρχομαι τώρα εἰς τὸ θέμα : Ποῖα εἶναι τὰ βασικὰ κριτήρια τῶν ὁποίων διαμορφῶν τὴν σκέψιν τοῦ ἔχοντος τὴν εὐθύνην τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας ταύτης ;

» Τὴν εὐθυμίαν τῶν λαῶν τὴν προάγει ἡ ἐλευθερία τῆς διακινήσεως τῶν ἀγαθῶν ἐντὸς τοῦ διεθνoῦς γεωγραφικοῦ χώρου, συμφῶνως πρὸς τὸ ἀξίωμα περὶ τῶν συγκριτικῶν πλεονεκτημάτων.

» Ἐφ' ὅσον εἰς τὸν ἐλεύθερον στίβον τῆς ἀμίλλης προσφέρονται ἀνταγωνιστικῶς τὰ παραγόμενα προϊόντα, τότε ἐπιτυχάνεται ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν διὰ τῆς ἀποκτιθέσεως ἀγαθῶν ἀνωτέρας ποιότητος καὶ εὐθηνότερας τιμῆς. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου προάγει τὸν καταμερισμὸν τῆς παραγωγῆς διεθνῶς. Ἐκαστὴ χώρα παράγει τὰ ἀγαθὰ διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει προορισθῆ ἀπὸ τὴν φύσιν.

» Ἐάν ἐπομένως θὰ ἐπρόκειτο νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν χάραξιν τῆς γενικῆς γραμμῆς θὰ ἠδυνάμεθα νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰς γενικὰς αὐτὰς διαπιστώσεις.

» Θὰ πρέπει ὁμως νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν διεθνῆ πραγματικότητα. Ὁ διεθνῆς οικονομικὸς χώρος σχεδὸν ἐν τῇ ὁλοτῆτι του καταλαμβάνεται ἀπὸ κράτη ἐθνικὰ καὶ κομμουνιστικά. Ταῦτα διέπονται ἀπὸ ἐντελῶς ἀντιθέτους οικονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρχάς. Ὁ ἐλεύθερος χώρος—δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ θέματα ἀπτόμενα μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν—διαχωρίζεται μὲ ἐθνικὰ σύνορα. Ὁ κομμουνιστικὸς χώρος, παρ' ὅλον ὅτι διατηρεῖ τὰ κατὰ χώρας σύνορα, ἔχει αἰσθητῶς μεταβάλλει τὴν σημασίαν τούτων. Ἐτέρα βασικὴ διαφορὰ ὑφίσταται εἰς τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς οικονομίας. Εἰς τὰς Δημοκρατίας ἡ λειτουργία καὶ ἡ

ἀνάπτυξις τῆς οικονομίας εἶναι βασικῶς ἐμπειστευμένη εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἐνῶ εἰς τὸν κομμουνισμὸν τὴν εὐθύνην ταύτην τὴν ἔχει ἡ κρατικὴ Ἀρχὴ. Αἱ βασικαὶ καὶ μὴ μόναι αὐτὰ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται εἰς τὸν διεθνῆ οικονομικὸν χώρον, εἶναι φυσικὸν νὰ προκαλοῦν ἐπιπτώσεις καὶ νὰ ἐπηρεάζουν τὴν ἐπὶ μέρους κατὰ χώρας ἀσκουμένην ἐμπορικὴν πολιτικὴν.

» Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῶν ἐπιπτώσεων αἰτινες προκαλοῦνται διεθνῶς λόγῳ τοῦ καθέτου τούτου διαχωρισμοῦ τῶν οικονομιῶν. Θὰ ἀναφερθῶ ὁμως εἰδικότερον ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξὺ τῶν οικονομιῶν τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν Ὁργανισμὸν Ἑυρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας.

» Ἡ ὑγιῆς θεωρητικὴ βάσις εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, προϋποθέτει πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς, τὴν ὑπαρξίν οικονομιῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ αὐτὸ περίου ἐπίπεδον τεχνικῆς καὶ οικονομικῆς ἀναπτύξεως, ἵνα μὴ ἀναφερόμεν σχετικὸν τι πρὸς τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν ἐκάστης χώρας.

» Ἐφ' ὅσον ὑφίσταται διάφορον ἐπίπεδον οικονομικῆς καὶ τεχνικῆς ἀναπτύξεως μεταξὺ τῶν χωρῶν, ὁ ἐπὶ ἴσοις ὁροῖς ἀναθισταται δυνατόν, δεδομένου ὅτι αἱ χώραι ὑπὸ ἀνάπτυξιν δὲν θὰ εἶναι ποτὲ εἰς θέσιν νὰ ἐπιτύχουν τὴν παραγωγὴν ὑπὸ εὐνοικότερους ὁρους ὠρισμένων κατηγοριῶν προϊόντων, διὰ τὰ ὁποῖα προσφέρονται καταλλῆλως οἱ φυσικοὶ τῶν πόροι.

» Τοῦτο εἶχεν ὑποστηριχθῆ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Χάμιλτον ἐν Ἡν. Πολιτείας, ὑπὸ τοῦ Φρειδερίκου Λιστ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλφρέδου Μάρσαλ ἐν Μεγ. Βρετανίᾳ.

» Μὲ ἄλλας λέξεις ὁ ἀδύνατος θὰ καταδικάζετο νὰ προσπορισθῆ ὀλιγώτερα πλεονεκτήματα ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ ὁ ἰσχυρὸς θὰ προσεπορίζετο τὴν μεγαλύτεραν μερίδα ἐκ τούτου.

» Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου ἀντὶ τὴν ἐπιφέρει τὴν ἐξάπλωσιν τῆς εὐθυμίας, διαιωνίζει τὴν ἀνισότητα καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀθλιότητα. Θὰ ἐδημιουργεῖτο πρᾶγματι ἀφόρητος κοινωνικὸς καὶ οικονομικὸς κατάστασις ἐκ τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν λαῶν εἰς μονίμως πλουσίους καὶ μονίμως πτωχοὺς μὲ συνέπειαν τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν εἰς τοὺς λαοὺς τῶν μὴ ἀνεπτυγμένων οικονομικῶς χωρῶν καὶ συνέχειαν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου οικονομικοῦ καθεστώτος. Διὰ τὸν λόγον τούτου ὁ πο-